

Hrvatsko društvo kemijskih inženjera i tehnologa dodijelilo priznanja zaslužnim članovima

Na godišnjoj izbornoj Skupštini Hrvatskog društva kemijskih inženjera i tehnologa (HDKI-ja), održanoj u Zagrebu, 12. lipnja 2015., HDKI je dodijelilo priznanja trojici istaknutih profesora kemijskog inženjerstva, za unapređenje kemijsko-inženjerske struke i za doprinose u radu HDKI-ja. Svaki od njih bio je dugogodišnji profesor kemijskog inženjerstva i dekan na fakultetu gdje radi ili je radio, i to: prof. dr. sc. Antun Glasnović na Fakultetu kemijskog inženjerstva i tehnologije (FKIT-u) u Zagrebu, prof. dr. sc. Ratimir Žanetić na Kemijsko-tehnološkom fakultetu (KTF-u) u Splitu i prof. dr. sc. Branko Tripalo na Prehrambeno-biotehnološkom fakultetu (PBF-u) u Zagrebu. Osim toga svaki od njih, kao dugogodišnji član, bio je u više mandata član Upravnog odbora (UO) i drugih tijela HDKI-ja, te po dva (2) mandata predsjednik HDKI-ja, i to prof. dr. sc. Antun Glasnović 2001. – 2005., prof. dr. sc. Ratimir Žanetić 2005. – 2009. i prof. dr. sc. Branko Tripalo 2009. – 2013. Isto tako, priznanje je dodijeljeno dr. sc. Danku Škari, za unapređenje kemijsko-inženjerske struke kroz njegovu cjelokupnu životnu djelatnost te za dugogodišnje uredništvo časopisa *Kemija u industriji (KUI)* i to od 2000. do 2014. Time su sva četvorica zadužili HDKI i zaslužili dodijeljena im priznanja, što je UO prepoznao i jednoglasno odlučio o dodjeli ovih priznanja, a izaslanici na ovoj Skupštini su to toplo pozdravili. Ovdje će svaki od njih biti ukratko predstavljen svojim životnim putem i djelatnošću.

Srećko Tomas

Prof. dr. sc. **BRANKO TRIPALO** rođen je 1946. godine u Splitu. Maturirao je 1965. godine na II. gimnaziji u Zagrebu. Iste je godine upisao Tehnološki fakultet u Zagrebu, gdje je 1970. godine diplomirao.

Nakon diplomiranja radio je u Fotofilmskom laboratoriju RTV Zagreb. U tom razdoblju bio je na specijalizaciji u tvornici Agfa Geveart u Antwerpenu. Koncem 1971. godine zaposlio se na Biotehnološkom odjelu Tehnološkog fakulteta u Zagrebu kao asistent u Zavodu za tehnološke operacije. Od osnutka 1980. godine radi na Prehrambeno-biotehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, a 2014. godine odlazi u mirovinu.

Magistarski rad iz područja kemijskog inženjerstva izradio je i obranio 1976. godine na Tehnološkom fakultetu u Zagrebu. Doktorsku disertaciju iz tehničke znanstvene oblasti, područje kemijsko inženjerstvo, obranio je 1981. godine na Tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu.

U zvanje znanstveno-nastavni asistent izabran je 1977. godine. U zvanje znanstvenog suradnika i docenta na Prehrambeno-biotehnološkom fakultetu u Zagrebu izabran je 1982. godine, a u zvanje višeg znanstvenog suradnika i izvanrednog profesora izabran je 1988. godine na istom fakultetu. Za savjetnika i redovitog profesora izabran je 1992. godine, a za redovitog profesora u trajnom zvanju 1999. godine na Prehrambeno-biotehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu.

Od izbora za asistenta sudjelovao je u izvođenju nastave na kolegiju "Tehnološke operacije" te od 1978. godine na kolegiju "Osnove strojarstva" na vođenju laboratorijskih vježbi, auditornih vježbi i seminara te nakon izbora u znanstveno-nastavno zvanje i predavanja. Nakon izbora u zvanje docenta predaje na kolegijima Tehnološke operacije, Osnove strojarstva, Fenomeni prijenosa, Operacije i strojevi u industriji za proizvodnju i preradu brašna, Osnovni procesi i operacije u prehrambenoj industriji i Simulacije i vođenje industrijskih procesa. Nakon izbora u zvanje izvanredni profesor povjerava mu se osim nastave na kolegijima Tehnološke operacije i Osnove strojarstva

i na kolegijima Energetika, Operacije i strojevi u duhanskoj industriji, Osnovni procesi i operacije u prehrambenoj industriji i Strojevi i uređaji u duhanskoj industriji (VI).

Na poslijediplomskom studiju na Prehrambeno-biotehnološkom fakultetu predavao je Modeliranje i simuliranje procesa, a nakon izbora za redovnog profesora na kolegijima Nova dostignuća u mehaničkom inženjerstvu, Energija u proizvodnji hrane, Energija u biotehnologiji i sudjelovao u nastavi kolegija Trendovi razvoja prehrambeno-procesnog inženjerstva i Primjena ultrazvuka u prehrambenoj industriji.

Izradio je nastavne planove i programe na zahtjev Republičkog zavoda za tehničku suradnju za izobrazbu studenata iz Libije za studij "Rashladna tehnika u ribarstvu" za VI. i VII. stupanj. Bio je voditelj studija 1981. – 1986. godine.

Od izbora za docenta samostalno je vodio preko 150 diplomskih i završnih radova, šest magistarskih radova i pet doktorata.

Na šestomjesečnim specijalizacijama na području rashladne tehnike u ribarstvu su 1982. godine i 1985. godine boravila na Prehrambeno-biotehnološkom fakultetu dvojica stipendista UN-a iz Burme. Na zahtjev UN-a izradio je programe specijalizacije i vršio nadzor nad njegovim provođenjem.

Znanstveno područje dr. sc. Branka Tripalo, red. prof. je primjena ultrazvuka i njegov utjecaj na prijenosne mehanizme. Objavio je 22 znanstvena rada (CC i SCI) od toga 12 u posljednjih pet godina. Također je objavio 19 znanstvenih radova u časopisima indeksiranim u referentnim časopisima CA, CAB i sl. U zbornicima radova međunarodnih skupova objavio je devet, a domaćih 16 radova, kao i 15 stručnih radova. Sudjelovao je u projektiranju i izradi projekata nekoliko tvornica i pekarnica. U Tehničkoj enciklopediji Leksikografskog zavoda objavio je dva članka te u knjigama četiri poglavlja.

Prof. dr. sc. Branko Tripalo bio je predsjednik Organizacijskog odbora 13. hrvatskog skupa kemičara i kemijskih inženjera, održanog u Zagrebu 1993. godine. Uspješno je obnašao funkciju predsjednika Hrvatskoga društva kemijskih inženjera i tehnologa u razdoblju 2009. – 2013. Svojim je cjelokupnim znanstvenim, stručnim i nastavnim radom dao izniman doprinos kemijsko-inženjerskoj struci te postignućima Hrvatskog društva kemijskih inženjera i tehnologa.

Dr. sc. Tomislav Bosiljkov

Prof. dr. sc. **RATIMIR ŽANETIĆ** rođen je 1939. godine u Blatu na otoku Korčuli. Diplomirao je 1963. godine na Tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Na istom Fakultetu 1969. godine je stekao akademski naziv magistrira znanosti, a 1977. godine i doktora znanosti. Nakon diplomiranja kraće razdoblje radio je u tvornici "Duga" u Splitu, da bi se 1965. godine zaposlio na Kemijsko-tehnološkom fakultetu u Splitu kao asistent. U nastavno zvanje predavača izabran je 1972., u zvanje docenta 1977., u zvanje izvanrednog profesora 1982., u zvanje redovnog profesora 1988. te u redovnog profesora u trajnom zvanju 1998. godine. Od 1998. godine član je Akademije tehničkih znanosti Hrvatske.

Odmah po zaposlenju na Kemijsko-tehnološki fakultet u Splitu prof. Žanetić se uključuje u nastavnu i znanstvenu djelatnost Zavoda za kemijsko inženjerstvo, u kojem djeluje sve do svog umirovljenja. Kao mladi asistent sudjeluje u razvoju jednog od prvih kemijsko-inženjerskih laboratorija u zemlji, dajući na taj način značajan obol unapređenju kvalitete temeljnog predmeta kemijskog inženjerstva: Operacije kemijske industrije (poslije Tehnološke operacije). Prateći svjetske trendove, vrlo rano prihvaća ideje prof. Zglava te utemeljuje nastavu i organizira vježbe iz predmeta Mjerenje i vođenje procesa i Automatsko reguliranje procesa usmjerivši svoju daljnju nastavnu djelatnost upravo u tom smjeru. Permanentno je radio na obogaćivanju sadržaja postojećih predmeta, ali i neprestanom uvođenju novih iz područja kemijskog inženjerstva, koji su prilagođeni zahtijevanim studijskim razinama, počevši od one stručne, pa sve do poslijediplomske. Kroz te predmete studente je upoznao s bitnim segmentima procesnog inženjerstva, tj. s osnovnim i naprednijim postavkama mjerenja procesnih varijabli i vođenja procesa, kao i gradom, statičkim i dinamičkim značajkama regulacijskih krugova. Također ih je uvodio i u sintezu tih krugova koji predstavljaju osnovu automatskog vođenja složenijih tehnoloških procesa. Kao predmetni nastavnik svoja predavanja uobličio je u nastavne skripte čiji sadržaj značajno pripomaže studentima pri savladavanju gradiva iz predmeta predviđenih nastavnim planom i programom preddiplomskog i diplomskog studija kemijske tehnologije.

Primijenjena i razvojna istraživanja prof. Žanetića i njegovog znanstveno-istraživačkog tima rezultirala su objavljivanjem znanstvenih radova u časopisima od međunarodnog utjecaja, domaćim časopisima te u zbornicima radova s domaćih i međunarodnih skupova. Kao voditelj projekta ili suradnik aktivno je sudjelovao u realizaciji više znanstvenih projekata financiranih od strane resornog ministarstva. Ukupno je objavio oko 60 radova u području kemijskog inženjerstva. Publicirani radovi uglavnom se odnose na analizu i modificiranje utjecaja operacije miješanja u jednofaznim i višefaznim sustavima kemijske i srodnih industrija. Prezenterana ispitivanja bila su usmjerena na što potpuniju analizu hidrodinamičkih zbivanja unutar reaktora uzrokovanih primjenom različitih tipova miješala, geometrijskim karakteristikama miješala i reaktora, brzinom miješanja te fizikalnim svojstvima nazočnih faza. Svoj znanstveni interes prof. Žanetić također je usmjerio i na kinetička istraživanja heterogenih katalitičkih sustava istražujući mogućnost kinetičkog opisa kemijske reakcije i reakcije trovanja katalizatora uz

uporabu bilančnih jednadžbi za kvazistacionarno stanje. Osim toga, predmetom njegovog interesa bili su i procesi ionske izmjene u zeolitima. U objavljenim radovima iz tog područja uočava se bitan doprinos potpunijem razumijevanju termodinamičkih, ravnotežnih i kinetičkih karakteristika tih procesa te njihovom matematičkom modeliranju.

Kao znanstvenik prepoznat u području kemijskog inženjerstva bio je pozvani predavač na više domaćih i međunarodnih znanstvenih skupova. Recenzirao je niz radova u znanstvenim časopisima citiranim u relevantnijim bazama podataka. Također je bio član i dopredsjednik znanstveno-organizacijskog odbora skupa hrvatskih kemičara i kemijskih inženjera, član znanstvenog odbora projekta "Od uzorka do podatka i informacije" kao i član izdavačkog savjeta i uredničkih odbora znanstvenih časopisa *Automatika* i *Kemija u industriji*.

Ono što je posebno potrebno istaknuti je izniman doprinos prof. Žanetića u razvoju Kemijsko-tehnološkog fakulteta, samim time i Sveučilišta u Splitu, odnosno šire društvene zajednice. Tijekom svojeg djelovanja na Fakultetu sudjelovao je u radu, kao član ili predsjednik, cijelog niza povjerenstava te je obnašao sve odgovornije fakultetske funkcije – počevši od predstojnika Zavoda za kemijsko inženjerstvo, pročelnika Odsjeka za inženjerstvo i tehnologije, prodekana Tehnološkog fakulteta u Splitu, predsjednika Poslovnog odbora Tehnološkog fakulteta, do dužnosti dekana Kemijsko-tehnološkog fakulteta, koju je obnašao u čak četiri dvogodišnja mandata (osam godina). Idejni je tvorac više nastavnih programa koji se trenutačno odvijaju na KTF-u (kao što su studij farmacije, diplomski studij kemijske tehnologije – smjer mediteranskih kultura itd.). Osim navedenih fakultetskih funkcija obnašao je cijeli niz odgovornih dužnosti na republičkoj razini. Bio je dugogodišnji član Matičnog povjerenstva, član Upravnog odbora Hrvatskog društva za sustave, član znanstvenog odbora projekta "Od uzorka do podatka i informacije", dopredsjednik Znanstveno-organizacijskog odbora Hrvatskog skupa kemičara i kemijskih inženjera, dopredsjednik i predsjednik Hrvatskog društva kemijskih inženjera i tehnologa Republike Hrvatske, redovni član Znanstvenog vijeća za tehnološki razvoj HAZU itd. Kao član Akademije tehničkih znanosti Hrvatske obnašao je dužnost tajnika Odjela za kemijsko inženjerstvo HATZ, a 2014. godine postaje i emeritus Akademije. Njegovo cjelokupno djelovanje prepoznalo je i Sveučilištu u Splitu, koje mu je 2008. godine dodijelilo povelju za razvoj Sveučilišta.

Prof. dr. sc. Ratimir Žanetić djeluje u struci u razdoblju kada se kemijsko inženjerstvo i u našoj sredini potvrđuje kao samosvojno znanstveno područje znanosti i tehnike. Inspiriran idejama utemeljitelja kemijskog inženjerstva u Hrvatskoj i svojih bivših nastavnika, prije svega profesora Rikarda Podhorskog i Milana Zglava, a svjestan bitnosti tehnološkog razvoja društva, podržava posebice u vrijeme dok je bio dekan Fakulteta, pisanim priložima i javnim nastupima sve aktivnosti vezane uz promicanje struke. Zalaže se pri tome za suradnju širokog područja prirodoslovlja i tehnike, pridajući posebno značenje promicanju i realizaciji ideja cjeloživotnog obrazovanja. Prof. dr. sc. Žanetić je svojim cjelokupnim znanstvenim, nastavnim i stručnim radom sudjelovao u unapređenju kemijskog inženjerstva u Hrvatskoj, utjecao na obrazovanje i odgoj niza generacija nastavnika, koji danas uspješno izvode nastavu na novim studijima u području kemijsko inženjerske struke.

Prof. dr. sc. *Nenad Kuzmanić*

Prof. dr. sc. **ANTUN GLASNOVIĆ** rođen je 6. prosinca 1948. godine u Zagrebu. Osnovnu i Kemijsku tehničku školu završio je u Zagrebu. Diplomirao je na Tehnološkom fakultetu, danas Fakultetu kemijskog inženjerstva i tehnologije (FKIT) Sveučilišta u Zagrebu 1972. godine, magistrirao 1974. i doktorirao 1980. godine iz područja kemijskog inženjerstva na istom fakultetu. Na Zavodu za mehaničko i toplinsko procesno inženjerstvo FKIT-a zaposlio se 1972. godine. U

zvanje znanstvenog asistenta izabran je 1975., docenta 1982., izvanrednog profesora 1992., redovnog profesora 2003., te u zvanje redovnog profesora u trajnom zvanju 2008. U razdoblju od 2005. do 2009. tijekom dvaju mandata bio je dekan Fakulteta kemijskog inženjerstva i tehnologije Sveučilišta u Zagrebu.

U nastavnom radu sudjeluje kao asistent od 1972. u vođenju vježbi, a kasnije i u izvođenju seminara, iz kolegija *Operacije kemijske industrije I i II*, *Fenomeni transporta*, *Tehnološke operacije (mehaničke, toplinske)*, *Prijenos tvari i energije* te na posljediplomskom studiju iz kolegija *Modeliranje, Inženjerstvo disperznih sistema i Fizikalno kemijski postupci obrade otpadnih tvari*. Nakon izbora u zvanje docenta povjerena mu je nastava iz kolegija *Tehnologija keramike i vatrostalnih materijala*, *Tehnologija stakla i Tehnološke operacije*. Ak. godine 1987./88. uveo je novi kolegij *Mehanika fluida* u okviru kojeg je kreirao i eksperimentalne vježbe. Od ak. god. 1992./93. neprekidno predaje temeljni kolegij kemijskog inženjerstva *Prijenos tvari i energije*, a zatim i kolegije *Reologija i Toplinsko procesno inženjerstvo*. Nakon uvođenja bolonjskog sustava obrazovanja 2005. godine, nosilac je kolegija *Prijenos tvari i energije* i *Mehanika fluida*. Sudjelovao je u osmišljavanju bolonjskih studijskih programa i recenzirao nekoliko nastavnih programa studija na srodnim tehničkim fakultetima. Povremeno je predavao i na Višoj kemijsko-tehnološkoj školi u Karlovcu kao i na Vojnoj akademiji u Zagrebu. Na posljediplomskom studiju *Kemijsko inženjerstvo* povjerena mu je nastava od ak. god. 1987./1988. iz kolegija *Fenomeni transporta*, a od 1991./1992. iz kolegija *Prijenos tvari i energije*, a kasnije i iz kolegija *Dinamičko modeliranje procesa dubinske filtracije*. Bio je voditelj oko 40 diplomskih radova, mentor četiriju magistrarskih radova i četiriju disertacija. U tijeku dugogodišnje sveučilišne karijere iznimnu pozornost posvetio je odgoju budućih stručnjaka i znanstvenika u polju kemijskog inženjerstva. Prenosio je svoje znanje svim generacijama studenata od 1972., a kao nastavnik asistentima koji su stasali u samostalne sveučilišne nastavnike. Kreirao je programe srednjih kemijskih škola iz predmeta *Tehnološke operacije* i *Tehnološki procesi* te je sudjelovao u dodatnom obrazovanju nastavnika srednjih škola iz predmeta *Tehnološke operacije*. Treba istaknuti da je koautor udžbenika *Tehnološke operacije* u dva izdanja, jedinog udžbenika za taj predmet u Hrvatskoj.

Znanstvenim radom bavi se od 1972., kada započinje izradu magistrskog rada pod nazivom *Prilog proučavanju zakonitosti nastajanja disperznog sustava cementa*, koji je uspješno obranio 1974. Tim radom započinju znanstvena istraživanja o zakonitostima nastajanja grubodisperznih sustava, koja su proširena pri izradi disertacije pod naslovom *Studij promjene stanja disperznog sustava cementa u prisustvu kemijski aktivnih supstancija* (1980.).

Proces mljevenja matematički opisuje općom jednadžbom mljevenja, a utjecaj različitih procesnih parametara i dodataka za mljevenje na uvjete rada mlina, prati na temelju karakterističnih kinetičkih veličina. U tim istraživanjima nužno su obuhvaćena i istraživanja vezana uz karakterizaciju grubodis-

perznih sustava. Na tom polju potrebno je istaknuti osobito značajan doprinos o definiranju stanja grubodisperznih sustava, pri čemu uspješno primjenjuje različite metode mjerenja raspodjele veličina čestica koje aproksimira pogodnim matematičkim funkcijama. Također se u istraživanjima bavi proučavanjem odnosa granulometrijskog sastava cementnog klinkera i različitih punila na svojstva cementnih mortova. Proširuje područje znanstvenog djelovanja u smjeru istraživanja procesa dubinske filtracije u kojima se proučavaju mehanizmi te utjecaj primarnih svojstava suspenzije i procesnih parametara na vrijednosti makroskopskih koeficijenata kinetičkih jednadžbi koje opisuju proces dubinske filtracije. U ovom području značajna su istraživanja vezana uz dinamičko modeliranje procesa dubinske filtracije. U području reologije, u istraživanjima dvofaznog strujanja bavi se određivanjem koeficijenata matematičkih modela za procjenu gubitka energije pri strujanju sustava plin-kapljevina. U istraživanjima s heterogenim sustavima dobiveni su zapaženi rezultati pri proučavanjima utjecaja karakteristika disperzne faze (raspodjela veličina čestica i pora, ukupne površina čestica, poroznost) na reološka svojstva adhezivnih premaza te kaolinskih i glinenih suspenzija. U području toplinskih separacijskih procesa, bavi se proučavanjima o utjecaju procesnih uvjeta i granulometrijskih svojstava materijala na kinetiku sušenja u svrhu matematičkog modeliranja procesa sušenja te istraživanjem utjecaja procesnih uvjeta na kinetiku kristalizacije i na granulometrijska svojstva dobivenih kristala. Bio je voditelj znanstvenih projekata financiranih od MZOS-a *Procesna svojstva disperznih sustava* (2002. – 2006., 2007. – 2014.) te znanstveno-stručnog projekta *Separacija azbestnih vlakana adsorpcijom na zeolitima* financiranog od Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost (2011. – 2013.).

U stručnom radu bavi se problematikom karakterizacije disperznih sustava, analizom odnosa svojstava grubodisperznih sustava i uvjeta rada uređaja za usitnjavanje i filtraciju. Prof. dr. sc. Antun Glasnović niz godina sudjeluje u stručnim poslovima zaštite okoliša: izrada studija o utjecaja zahvata na okoliš, zahtjeva za utvrđivanje objedinjenih uvjeta zaštite okoliša, tehničko-tehnoloških rješenja za postojeća i nova postrojenja, izrada izvješća o sigurnosti i procjeni šteta nastalih u okolišu. To je pridonijelo prepoznatljivosti Fakulteta u okruženju, a potvrđena je i opravdanost sadržaja obrazovnih programa na svim razinama studija Fakulteta, u kojima se poseban naglasak daje na primjenu interdisciplinarnog pristupa pri rješavanju problema u zaštiti okoliša i razvoju održive proizvodnje.

Prof. dr. sc. Antun Glasnović je u razdoblju od 2001. do 2005. godine obnašao funkciju predsjednika HDKI-ja, a u naredne dvije godine bio je potpredsjednik HDKI-ja. Član je Akademije tehničkih znanosti Hrvatske, a od 2013. godine obnaša dužnost tajnika Odjela kemijskog inženjerstva. Od 2010. godine predsjednik je Društva diplomiranih inženjera i prijatelja Kemijsko tehnološkog studija (AMACIZ). Posebno se ističe aktivnostima u radu sveučilišnih tijela i povjerenstava, među kojima: predsjednik (2005. – 2009.) i član (2009. – 2013.) Povjerenstva za utvrđivanje kriterija i potvrđivanje izbora u znanstveno-nastavna zvanja i radna mjesta u području tehničkih znanosti, član Povjerenstva za dodjelu nagrade *Fran Bošnjaković* (2008. – 2014.), koordinator Povjerenstva za pripremu podloga za niskoenergetsku izgradnju kampusa Borongaj (2007.). Za istaknut rad nagrađen je nagradom *Fran Bošnjaković* Sveučilišta u Zagrebu (2007.), nagradom *Franjo Hanaman*, FKIT (2012.) te Zahvalnicom Prehrambeno-biotehnološkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu za dugogodišnju suradnju i izvanredni doprinos na promicanju visokoga obrazovanja, znanosti i struke (2006.).

Prof. dr. sc. Antun Glasnović od rođenja živi u Stenjevcu, u braku je s književnicom Biserkom, profesoricom hrvatskog jezika i otac je triju kćeri.

Prof. dr. sc. Ante Jukić

Dr. sc. **DANKO ŠKARE** rođen je 26. travnja 1939. u Zagrebu, gdje je 1952. završio sedmoljetku i 1957. IV. mušku gimnaziju. Fakultetsku naobrazbu stekao je na Tehnološkome fakultetu u Zagrebu, gdje je 1962. diplomirao s diplomskim radom *Ekstrakcija tekućine tekućinom*, koji je izradio pod mentorstvom profesora Ivana Lovrečeka. Poslijediplomski studij završio je 1970. na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu (PMF-u) u Zagrebu magistarskim

radom *Prilog poznavanju kemije poliokso spojeva – O reakcijama kopolacije sim-1,3,5-triketona s diazonijevim solima*, koji je izradio pod voditeljstvom prof. dr. sc. Marijana Lačana. Na istome je fakultetu 1975. i doktorirao s disertacijom *Sinteza i kemija adamantanoidnih spojeva. Derivati adamantana, protoadamantana i homoadmantana*, koju je izradio pod voditeljstvom prof. dr. sc. Zdenka Majerskoga.

Na poziv Marijana Lačana, odmah nakon diplomiranja sredinom 1962. počinje raditi kao asistent na Organskoj kemiji s tehnologijom na Tehnološkome fakultetu u Zagrebu, Odjel za naftu u Sisku. Nakon odsluženja vojnog roka još dvije godine (1964. – 1966.) radi kao asistent na spomenutome fakultetu. U tom je razdoblju odgovoran za projektiranje, izgradnju i opremanje Laboratorija za organsku kemiju toga fakulteta. Dvije godine (1964. – 1966.) predavao je Organsku kemiju na Pedagoškoj akademiji u Petrinji. Sredinom godine 1966. izabran je za stalnog asistenta na novoosnovanoj Tehničkoj vojnoj akademiji kopnene vojske (TVA KoV) u Zagrebu za kolegij Organska kemija. U toj instituciji napredovao je od asistenta (1966.), preko docenta (1976.) i izvanrednoga profesora (1981.) do redovitoga profesora i voditelja Laboratorija za organsku kemiju (od 1986. do raspada te institucije 15. rujna 1991.). Od kraja 1991. je u Odjelu za organsku kemiju i biokemiju Instituta Ruđer Bošković (IRB). Uz svoju redovitu aktivnost na TVA KoV (kasnije Visoke vojnotehničke škole – Vojnotehnički fakultet) znatan je dio vremena posvetio pedagoškome radu. Uz projektiranje, izgradnju i opremanje kemijskih laboratorija, osobito laboratorija za organsku kemiju, održavao je predavanja i vježbe, seminare, kolokvije i ispite iz Organske kemije, Reakcijskih mehanizama u organskoj kemiji, Kemije bojnih otrova, Kemije eksplozivnih materijala, Osnova znanstvenoga i stručnoga rada, Metodologije znanstvenoga rada na dodiplomskome i poslijediplomskome studiju. Predavao je na poslijediplomskome studiju na Tehnološkome fakultetu u Banjoj Luci (Bosna i Hercegovina), a na Fakultetu političkih znanosti u Zagrebu predavao je kolegij Atomsko-biološko-kemijska obrana na dodiplomskome i poslijediplomskome studiju (1988. – 1990.). Pod njegovim nadzorom izrađeno je 20 diplomskih i dva magistarska rada. Osim toga bio je suvoditelj dva magistarska i dva doktorska rada. Godinu dana (1977. – 1978.) boravio je na poslijedoktorskome studiju u Department of Chemistry, University of Wisconsin u Madisonu (Wisconsin, SAD) kao stipendist Fullbright-Hayove fundacije, suradujući s Barry M. Trostom na kemiji sumpornih spojeva. Nakon povratka u Zagreb nastavlja

suradnju s prof. dr. sc. Zdenkom Majerskim na području kemije adamantanoidnih spojeva i spektroskopije.

Tijekom djelovanja na IRB-u (1991. – 2004.) surađivao je s Katom Mlinarić-Majerski, vodio je i svoj projekt te objavio desetak radova iz područja sinteze i biološke aktivnosti adamantanoidnih spojeva. Uz kemiju adamantana i njemu sličnih spojeva, Danko Škare bavi se i bojnim otrovima (o čemu je objavio dvije recenzirane skripte za studente, *Kemija bojnih otrova*, 1981., i *Brodovi za prijevoz kemikalija*, 1989.). U svojstvu eksperta UN-a za kemijsko oružje boravio je u Iraku od prosinca 2002. do ožujka 2003., neposredno prije američkoga napada. Niz godina bio je član i tajnik Nacionalnoga povjerenstva za primjenu Konvencije o zabrani kemijskoga oružja (1997. – 2003.), član Znanstvenoga savjeta Organizacije za zabranu kemijskoga oružja (Organization for the Prohibition of Chemical Weapons, OPCW) sa sjedištem u Haagu, Nizozemska, u dva mandata: 2005. – 2007. te 2008. – 2010., a član Mreže stručnjaka za zaštitu (Protection Network) iste organizacije je od 2000. – 2007. te ponovno od 2008. sve do danas. U okviru rada u Hrvatskome prirodoslovnome društvu (od 1980.) Danko Škare je bio više godina član redakcije časopisa *Priroda*, dvije godine i glavni urednik časopisa (1981. – 1983.), urednik *Male znanstvene knjižnice* (1982. – 1987.) te potpredsjednik Društva (1984. – 1986.).

Dr. sc. D. Škare bio je suradnik Leksikografskog zavoda "Miroslav Krleža" od 1985., i to: urednik za područje kemije i kemijske tehnologije za Dopunski svezak Opće enciklopedije te urednik za područje kemije za Hrvatski leksikon, Školski leksikon, Tehnički leksikon i Hrvatsku enciklopediju.

Škare je član Hrvatskog kemijskog društva (HKD) i Hrvatskog društva kemijskih inženjera i tehnologa (HDKI) u okviru kojega je bio od 2000. do 2014. glavni urednik znanstveno-stručnoga časopisa *Kemija u industriji* i odgovorni urednik časopisa *Chemical and Biochemical Engineering Quarterly*. U tome razdoblju uveden je Međunarodni izdavački savjet i osvježen grafički izgled časopisa. Istodobno, časopis je postao dostupan i na internetu (<http://www.hdki.hr/kui>). Škare je osim toga bio i urednik velikog broja knjiga, udžbenika i priručnika.

Danko Škare do sada je objavio više od 50 znanstvenih, stručnih i pedagoških radova iz preparativne organske kemije, kemije bojnih otrova i spektroskopije. Za svoj rad je više puta nagrađivan: Medaljom rada (1979.), Spomenicom Domovinskoga rata (1995.) te Državnom godišnjom nagradom za promidžbu i popularizaciju znanosti, koju mu je dodijelio Hrvatski sabor (2007.).*

Prof. dr. sc. Srećko Tomas

* Korištena literatura: Snježana Paušek-Baždar, Nenad Trinajstić, Hrvatska kemija u XX. stoljeću – ljudi i događaji, Zagreb, 2014., str. 186. i 320. – 322.; *Opća enciklopedija*, dopunski svezak, Leksikografski zavod Miroslav Krleža, Zagreb, 1988.; *Hrvatski leksikon*, Naklada leksikon, Zagreb, 1996.; *Veliki školski leksikon*, Školska knjiga i Naklada Leksikon, Zagreb 2003.; *Tehnički leksikon*, Leksikografski zavod Miroslav Krleža, Zagreb, 2007. i *Hrvatska enciklopedija*, Leksikografski zavod Miroslav Krleža, Zagreb, 1999. – 2009.